

Dvořákoví Pavouci tančí na všech stránkách světa

IVANA HASLINGEROVÁ

Tančící *Svahové sekačky Spider*, neboli *Pavouci*, firmy „*Dvořák-svahové sekačky s.r.o.*“, pracující na dálkové řízení radiem dokáží jako jediné na světě posekat i velmi svažité pozemky, které se dosud daly udržovat jen ručními křovinořezy či kosami. Jejich patentovaný systém pohybu, tzv. „*tančící krok*“, je činí světově unikátními zařízeními pro údržbu zeleně. Není divu, že je o ně zájem již ve 40 zemích světa a že sklízejí jedno ocenění za druhým. Na celé věci je ale zajímavé to, že tento přelomový stroj vymyslel po práci skromný havlíčkobrodský rodák Lubomír Dvořák a s pouhými pětaticeti zaměstnanci vyrábí a exportuje do takřka celého světa. A co víc, sekačky jsou nejen technickým unikátem, ale mají tak hezký a přímo roztomilý design, že je porota zařadila mezi nejlepší české výrobky roku 2005 a byly vystaveny dokonce v pražském Design Centru a v Bruselu na výstavách designu. Člověk má při pohledu na ně nutkání je přímo poplácat jako něco živého. Není divu, že vynálezce a výrobce těchto roztomilých a pracovitých *Pavouků* byl *Národní hodnotitelskou komisí* v soutěži *Manažer roku* oceněn titulem *Manažer odvětví* „*Výroby technických a technolo-*

světovým úspěchem. A pan Dvořák vzpomínal:

Od dětství mne přitahovala strojařina. Začínal jsem jako strojní zámečník v havlíčkobrodském Zetoru. Chtěl jsem jít na střední školu, ale soudruh personalista ze Zetoru trval na tom, že mne na školu nedoporučí, pokud se nestanu kandidátem KSČ, tak jsem raději nikam nešel a znechucen jeho jednáním jsem odešel i ze Zetoru a nastoupil v mlékárně. Po revoluci v roce 1989 jsem okamžitě začal přemýšlet, jak si splním svůj sen věnovat se vymýšlení a výrobě strojů. Nejdříve jsem musel ale vydělat nějaké peníze. V té době docházelo k velkému budování rozvodů plynu a telekomunikací. Zakoupil jsem si z půjček od známých první bagr a začal jsem spolu s jedním zaměstnancem budovat ve městě plynovody. Jezdil jsem rozpadlou Škodovkou 1203 a prodali jsme s manželkou, co jsme jen mohli. Časem jsem nashromáždil finanční prostředky a začal přemýšlet o tom, co bych mohl začít vyrábět. Určitě to nebudou stavební bagry, protože na to je potřeba mnoho peněz do začátku, nebudou to ani obráběcí stroje, s nimiž nemám zkušenosti. Můj zrak mířil na údržbu šikmých svahů kolem námi

gických produktů“ pro naši republiku, při jehož předání jsme byli v pražském paláci Žofin přítomni. Jsme rádi, že si ve svém hektickém životě našel čas pro naši návštěvu jeho podniku v Havlíčkově Brodě a mohli jsme se ho zeptat, co vše stálo za tímto jeho

vybagrovaných kanálů, které jsme vyhrabávali pro potrubí. Řekl jsem si: „*Co kdybych vyrobil sekačí zařízení, u kterého by operátor nemusel trpět strachem z překocení a nemusel by dýchat spaliny z jeho motorů?*“ A tak jsem si po práci začal kreslit na rýsovacím prkně první návrh dálkově řízené svahové sekačky. Nevěděl jsem, že bude mít takovou budoucnost, pouze mne to velmi zajímalo a bavilo. Když jsem konečně mohl navštívit patentového zástupce v Pelhřimově, bylo pro mne povzbuzením, že se mne po chvíli zeptal, zda by nemohl být spoluautorem. Druhý impuls, abych to dotáhl do konce, přišel z Německa, odkud přijel majitel velké obchodní firmy a chtěl ji spojit s naší výrobní továrnou. Říkal, že sekačka vyvolala v Německu obrovské nadšení, že je prý hudbou budoucnosti. Byla to tehdy pro mne lákavá nabídka, ale něco mne zrazovalo od spolupráce s ním. Založil jsem si proto 1. července 2004 svoji vlastní *Společnost Dvořák-svahové sekačky, s.r.o.* Ukázalo se, že jsem se nepletl. Bylo to takové osudové setkání, kdy z velkého kamaráda vznikne konkurent. Spojil se s jinou firmou, která nyní vyrábí podobný výrobek a aby obešla náš patent, jeho sekačky jezdí na pásech.

* **Na pásech? To si někdo nechá rozjezdřit zahradu malým tankem?**

Také doufám že ne. Nicméně jeho stojí výroba mnohem méně. My cestu prošlapali. Platili jsme drahý vývoj vysílačky a dalších věcí, zatímco on je jen nakoupil. Nic neriskuje.

* **Říkal jste, že Vaše sekačka vzbudila u německého kolegy velký obdiv. To ve vyspělém Německu něco podobného tehdy neexistovalo?**

Ne. Jsme v dálkovém kosení svahů a kopců opravdu průkopníci, a to

nejen v Německu ale na celém světě. Věc vzbudila tak obrovský ohlas, že většina věhlasných světových prodejců nás oslovila sama. A to nejen prodejců, ale i výrobců sekaček. Hned na první výstavě v Rakousku nás oslovil jeden z největších světových výrobců golfových sekaček - anglická společnost RANSOMES JACOBSEN - spadající pod americký gigant TEXTRON. Nabídlí nám, že převezmou naše zařízení pod jejich hlavičkou *Ransomes*. My tenkrát byli rádi, že máme takového zájemce a rozjeli jsme výrobu *Pavouků*. A podobně vznikaly další projekty pro export našich sekaček do dalších 40 zemí světa. Pouze kolem 15 % jich prodáváme v ČR.

* **Abyste mohl sekačky vyvázet, musíte je mít patentované nejen pro ČR, ale i ve světě. To je ale velmi nákladná záležitost. Nebo se mýlím?**

Nemýlíte. Pro firmu naší velikosti je to proces nejen složitý a zdoluhavý, ale i drahý. V ČR se náklady na patentování pohybují v řádech desetitisíců. Na poli Evropy a dalších zemí už se jedná o statisíce. Nejhorší je ale neskutečná zdoluhavost celého procesu.

* **Exportujete do 40 zemí. Na které destinace jste nejvíce hrdý?**

Z ekonomického hlediska jsem rád, že jsme získali Austrálii, zemi s obrovským potenciálem. Mají tam neuvěřitelné problémy se suchou trávou, která je přenašečem požárů a jejíž obrovské plochy nejdou sekat křovinořezem. Zajímavými klienty jsou pro nás rovněž největší letiště Spojených států v Atlantě, americká armáda, Disneyworld ve Spojených státech, závodní okruh NASCAR ve floridské Daytoně, královský golfový klub v Monte Carlu, NASA na Floridě. A bonbónek nakonec: Kaskádovitý pozemek u své rezidence udržuje s pomocí našich *Pavouků* majitel slavné anglické lodi Queen Elisabeth II.

* **Díky pracovním cestám se dostanete do řady zemí a můžete proto porovnat podnikatelské prostředí v nich...?**

V zemích, kde je rozvinutý kapitalismus, se na podnikatele dívají jako na schopného člověka, jehož činnost je pro okolí přínosem. U nás se naopak na podnikatele dívají jako na člověka,

kteří se snaží získat co nejvíce prostředků pro své blaho a přejí mu bankrot. Kvůli této rozdílné mentalitě je českých firem bez cizího kapitálu velmi málo, a to je škoda nejen pro stát, ale především pro nás pro všechny.

* **Co všechno Váš *Pavouk* dovede, že je o něj takový zájem?**

Předně je výhodné, že se s ním pracuje jako s modelem autíčka. **Stojíte na kopci s vysílačkou a od jara do zimy náš *Pavouček* pracuje za Vás.** Sekačka je konstruována tak, aby si poradila s náletovými dřevinami, keřovým porostem a dlouhodobě nesečenou trávou. Je proto neocenitelná zvláště při údržbě škarp a sekání svahů kolem komunikací, zatravněných skládek, fotovoltaických elektráren, elektrických rozvodů, letišť, horských hotelů ale obecně všech komunálních ploch. Jen se rozhlédnete, kolik svahů, kopců a protihlukových valů je jen v Praze a jak by *Pavouk* pomohl jejich údržbě. Nebo kosení a údržba břehů řek. Tam je sekačka jištěna navijecím lanem, aby vinou nešikovnosti obsluhy nespadla do vody, podobně jako rolba na horách. Svah se sklonem 45 stupňů ale vyjede bez problémů.

* **Zatím ale vyrábíte jen velké *tarantule*, což takhle malé *pavučenky* či *křížáčky*. Vždyť i mnoho zahrádkářů by rádo sedělo na lavičce uprostřed zahrady a hrálo si s řízenou sekačkou?**

Sekačka Spider ILD02, kterou jste přirovnala díky jejím rozměrům k *tarantule*, je samozřejmě vhodná především pro profesionální využití. Vím ale o zájmu zahrádkářů a vyvíjíme proto pro ně i minisekačku, jak Vy říkáte *pavučenku*, se 60cm záběrem. Američané zase naopak chtějí, aby byla co největší a měla dokonce i sedačku pro případ přejezdu z jednoho pozemku na druhý. Proto pro ně vyvíjíme velkou sekačku na diesellový pohon, přímo *sklípkana* Theraphosa blondi (největší pavouk na světě, pozn. redakce).

* **Není ale tato sekačka příliš těžká, neponičí půdu?**

Není. Její nízká hmotnost je zajištěna výrobou většiny dílů z lehkých ušlechtilých slitin a pohon všech čtyř kol zajišťuje maximální šetrnost k přírodě. Sekačku tak lze bez obav využít dokonce i při

údržbě mokřadel a pozemků v chráněných krajinných oblastech. Ani do nich se nepropadne díky své malé váze.

* **A kolik toho poseče? Je při svém tanci dostatečně rychlá?**

Větší model za hodinu poseká takovou plochu, jako patnáct lidí s křovinořezem. Díky tomu je finanční návratnost rychlá. Navíc svého řidiče neohrožuje pádem ze svahu, zplodinami z motoru ani vibracemi organismu. V klidu si sedí na kopci a *Pavouček* za něj pracuje.

* **Když již jsme u finanční návratnosti. Kolik stojí Vaši *Pavouci*?**

Tarantule stojí půl milionu, *Pavučenka* 120 000 Kč. Poměrně vysoká cena je dána také tím, že jsme celých šest let nemohli rozšířit jejich výrobu kvůli vedoucí havlíčkobrodského Odboru životního prostředí Ing. Martě Gerthnerové.

* **Slyším dobře? Namísto aby kolem Havlíčkova Brodu byly všude transparenty o světovém unikátu jejich vynálezce a aby Městský úřad jásal nad příjmem do městské pokladny z daní z rozvíjecího se podniku, tak Vám háze nějaká jeho bezvýznamná úřednice klacky pod nohy?! Co jste jí udělal, že takto vražedně jedná vůči městské kase?**

Nic. Ani jsem ji do té doby neznal. Když jsem zjistil, že je zájem o naše sekačky větší, než na co nám stačí stávající provozní hala, chtěl jsem před šesti lety začít stavět novou výrobní halu. Z odboru pro životní prostředí se proti tomu vzedmula obrovská vlna odporu pod záminkou, že prý hala nezapadá do krajinného rázu. Komunikace s paní Gerthnerovou nás stála mnoho peněz kvůli nejrůznějším posudkům, museli jsme si na to najmout dokonce speciální odbornou sílu. Nakonec se to dostalo až na Ministerstvo pro místní rozvoj, které vše vrátilo s tím, že konečné rozhodnutí je v kompetenci starostky města paní inženýrky Jany Fischerové, v současné době poslankyně Parlamentu. Tu jednání paní Gerthnerové pobouřilo a vydala souhlas ke stavbě. Chovala se skvěle. Kdyby neučinila rozhodnutí v náš prospěch, nehnuli jsme se z místa.

* **Takže konec dobrý, všechno dobré a hala bude?**

I když doufám, že díky zásahu tehdejší paní starostky budeme snad moci začít

halu nakonec stavět, rozhodl jsem se mezitím část výroby přesunout na Floridu do Orlando. Ona totiž paní Gerthnerová stále protestuje, že prý nedošlo ke společnému rozhodnutí jí se starostkou a že tudíž nebude rozhodnutí ministerstva ani starostky akceptovat. A já potřebuji klid k práci a ne ztrácet čas hadrkováním se s nějakou úřednicí. Spalovací motory kupujeme stejně v Americe a tak je nebudeme muset vozit sem z Ameriky, ale rovnou je zamontujeme na místě. Navíc značka „Vyrobeno v USA“ je pro Američany důležitá.

* **To ale bude velká finanční ztráta nejen pro Havlíčkův Brod, ale i pro celou ČR. Mít světový unikátní výrobek a nesmět ho vyrábět ve vlastní zemi, zatímco se staví kolem všech našich měst montovny pro cizince jako na běžícím pásu. Nerozmyslíte si to ještě s tou Amerikou?**

Ne. Šest let doprošování se jedné hloupé ekologistky mi stačilo. Byl to ztracený čas. Moje firma by byla podstatně dál. Jen kvůli neexistující výrobní hale nemůžeme vyrábět sekačky, o které je ve světě obrovský zájem.

* **Tím ale bude Havlíčkův Brod ožebračen o mnoho peněz do rozpočtu...**

To ať si vyřídí jeho občané s paní Gerthnerovou. Její Odbor životního prostředí je velkou brzdou pro rozvoj města. A to nejen jednáním se mnou.

* **Jak ale s těmito ekoteroristy může místní úřad pohnout, když v EU není povolen trest zastřelením. Šlo by vůbec nějak tyto nebezpečné lidi umravnit, aby nebránili rozvoji našeho průmyslu?**

Podle mne by to šlo zavedením legislativní změny, která by striktně zamezila tomu, aby o tak zásadních rozhodnutích rozhodoval jen jeden člověk. Pak by se nemohlo stát, že když například jedna dáma na životním prostředí prohlásí, že se jí výrobní hala nelíbí, odejde jejich investor do ciziny. Navíc investor místní, který má město rád.

* **Je to až neuvěřitelné, kam všude sahají chapadla těchto ekoteroristů. Vzpomínám, jak před několika lety si stěžoval generální ředitel společnosti Subterra Peter Kuchár, že díky nim stály prodlevy výstavby tunelu praž-**

ského tunelu Mrázovka dvě miliardy korun a nikdo z politiků ani nemukl. Kdyby zavedli pro ně zákon platný ve Francii, podle něhož když se prokáže, že neměly pravdu při bojkotech staveb, platí ušlou škodu a seberou jim vše včetně kol, přešel by je elán takto ožebračovat stát. Líbil by se Vám takový zákon i u nás?

Ten tu chybí strašně. To by se panečku teď paní Gerthnerová prohnula. To bych jí vyčíslil škodu nejen za ušlý zisk pro nás, ale pro město!

* **Obraťme raději list a mluvmě o něčem příjemnějším. Není možné si nevšimnout kamarádké atmosféry, která panuje ve vaší továrně. Ještě se nám nestalo, aby při příchodu zaměstnavatele do výrobní haly by se na něj parta zaměstnanců přímo vrhla s dotazy a on nemohl téměř projít do pracovny. Firma vyzařuje přímo auru nadšení a spokojenosti. Jak to děláte?**

Pokud je tomu tak, jsem rád. Bez spokojeného týmu schopných spolupracovníků nejde ani ten sebelepší nápad realizovat. Jsem rád, že se mi podařilo získat neobyčejně schopné a zapálené mladé lidi, kteří rádi cestují po celém světě a stále něco vymýšlejí. Dobré vztahy s partnery pokládám za mnohem důležitější než peníze. Snažím se proto o férový přístup k nim. Peníze nesmějí být pro podnikatele na prvním místě. Nic před spolupracovníky netajím. Znají výši mého platu, vědí, že není o tolik vyšší, než ten jejich, a tato transparentnost je pro vzájemnou důvěru velkým přínosem. Vědí, že čím budou naše sekačky lepší, tím se budeme mít všichni lépe.

* **Splnil jste si svůj podnikatelský sen. Vymyslel jste světový unikát a nechal si patentovat originální rádiem řízenou svahovou sekačku, kterou nyní prodává vaše firma do čtyřiceti zemí světa. Máte ještě nějaké další sny nebo už hodláte žít z podstaty?**

Žádný podnik nemůže žít z podstaty. Konkurence nespí a stále je co vylepšovat a vymýšlet. Jak jsem již říkal, těším se, že v blízké době otevřu továrnu na Floridě, kde se budou sekačky Spider vyrábět pro americký trh. Pokouším se dále získat český i evropský patent pro svůj další vynález – revoluční bezestupňovou převodovku. V evropské variantě žádosti se

vyskytly překvapivé potíže. Podle odborníků ze Ženevy prý nemůže převodovka fungovat v praxi. Je to nesmysl, protože my ji na svých strojích intenzivně testujeme a pracuje bez problémů. Přestože mezinárodní patentový úřad naši žádost smetl se stolu, my se nevzdáme a oslovíme každý stát zvlášť. Je to ale práce na dva až tři roky. Jak vidíte, budeme mít stále co dělat...*(úsměv)*

* **Obchodujete hodně se zeměmi EU. Nevadí Vám, že ČR nepřijala dosud euro?**

Do eura bych se příliš nehrnul. Zastávám názor pana prezidenta, přestože vím, že Němci na nás tlačí zoufale, abychom ho přijali. K práci ale potřebujeme zdravou celkovou ekonomiku země a to už deset let stabilní koruna zajišťuje. Nevšiml jsem si ani, že byla krize.

* **Když Vás tak poslouchám, obávám se zeptat na Vaše koníčky, ovšem kromě navrhování strojů. Zeptám se tedy jinak. Zbývá Vám ještě vůbec čas na život?**

O tom, že mám čas i na život, svědčí moje čtyři dcery. *(smích)* Nejstarší studuje současně dvě vysoké školy – Univerzitu v Hradci Králové a Masarykovu Univerzitu v Brně, prostřední gymnasiium a mladší základní školu. Poslední je teprve 14 měsíců. Toužil jsem sice po klukovi, ale nelituji, je krásná a roztomilá. Bravurně zvládá ovládání televize, i když neumí ještě mluvit. Zapne si ji a přepne na to, co chce vidět. Každá generace má své věci, které ovládá. Naše měla větší manuální zručnost a víc jsme museli přemýšlet, abychom si něco vylepšili sami. V naší branži je proto internet problém. Snažíme se jít inovativní cestou a internet strhává na cestu kopírování. Koukáte, jak to dělá konkurence, a podvědomě se snažíte jen kopírovat a nejsou tam vlastní originální nápady. Ale abych nezamluvil dotaz, zda žiji. Volný čas trávím na zahradě a jsem velký fanda motorizmu. Miluji vážnou i moderní hudbu. Abych udržel krok s dynamickou dobou, stále se vzdělávám. Třetím rokem studuji manažerský program MBA zaměřený na řízení lidských zdrojů a minimálně dvakrát týdně chodím na lekce angličtiny, abych si ji ještě víc zdokonalil.

Pane továrníku, děkuji za mimořádně zajímavý rozhovor.

Snímek Fragmenty: Jiří Pancíř